

N:o 236.

Af herr **Söderberg** i Hobborn, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse af vissa §§ i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning af maldrycker m.m.*

I proposition n:o 18 till innevarande Riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit vissa ändringar i beskattningen af maldrycker. Emellertid behöfver detta förslag enligt min åsikt underkastas vissa jämkningar. Särskildt gäller detta de föreslagna bestämmelserna angående restitution af skatt för omedelbart till svagdrickstillverkning användt malt. Att, på sätt Kungl. Maj:t föreslagit, endast medgifva rätt till skatterestitution åt de bryggerier, som årligen afverka högst 100,000 kilogram malt, synes mig i vissa afseenden mindre lyckligt. All billighet kräfver väl, att dylik restitutionsrätt skall tillkomma alla bryggerier för det malt, som på nämnda sätt direkt inmäskas till svagdricka, om än restitutionsbeloppet lämpligen kan och bör begränsas. Denna begränsning bör likväl ej ställas i beroende endast af den afverkade malkvantiteten, såsom skett i den kungl. propositionen, utan äfven begränsas så, att restitution får åtnjutas blott för ett visst högsta kilogramantal för hvarje bryggeri. En lämplig gräns synes härvid vara 40,000 kilogram, en kvantitet, som med nära 2,000 kilogram öfverstiger den största myckenhet, som enligt till kontroll- och justeringsstyrelsen ingifna uppgifter under senaste tillverkningsår vid något bryggeri omedelbart användts för svagdricksberedning.

I fråga om det belopp, med hvilket skatterestitution skulle utgå, af Kungl. Maj:t föreslaget till 16 1/2 öre per kilogram, synes mig äfven

vissa betänkligheter möta. Restitution till så högt belopp skulle nämligen bereda flertalet af de s. k. blandade bryggerierna ett öfvertag i konkurrensen med de skattefria svagdricksbryggerierna. För vinnande af jämlikhet i detta afseende anser jag, dels att restitutionsrätten bör bestämmas till en tredjedel af hela den vid bryggeriet under ett tillverkningsår afverkade maltmängden, dels ock att restitutionsbeloppet bör nedsättas till 14 öre per kilogram.

Med hänsyn dels till berörda af mig föreslagna utsträckning af restitutionsförmånen dels ock den omständigheten, att enligt Kungl. Maj:ts förslag skatteförhöjningen skulle drabba de större bryggerierna med i medeltal endast omkring 10 öre per kilogram, anser jag det lämpligt, att den högsta skattesatsen sättes till 23 öre.

Med stöd af hvad jag sålunda anført får jag hemställa,

att Riksdagen behagade besluta, att 2 och 8 §§ i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning af maltdrycker måtte erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

1. För malt, som i bryggeri användes vid tillverkning af maltdryck, skall med det i nästa mom. medgifna undantag erläggas skatt med tjugutre öre för hvarje kilogram, dock att för hvarje bryggeri skatten för de första under tillverkningsåret afverkade etthundratusen kilogrammen malt utgår med sjutton öre för kilogram och för de nästa etthundratusen kilogrammen med tjugu öre för kilogram.

2. Frihet — — — — — tillverkas.

8 §.

1. Vid skattepliktigt bryggeri må efter tillverkningsårets utgång restitution af skatt, efter fjorton öre för kilogram räknadt, åtnjutas för det under samma år omedelbart till svagdricka använda malt, dock högst för en tredjedel af hela den vid bryggeriet under tillverkningsåret afverkade maltmängden samt i intet fall för en större kvantitet än 40,000 kilogram.

Dylik restitution må ej heller stiga till högre belopp, än att den återstående skatten uppgår till minst det i 5 § stadgade medeltal.

2. Om maltdryck — — — — vid bryggeriet.

Stockholm den 17 april 1909.

Sam. Söderberg
i Hobborn.
